

4. Mely forda, esetleg fordák vannak alkalmazásban azon erdőkben, melyeknél vizsgajelölt eddig szolgált, és minő indokok voltak irányadók az alkalmazásban lévő forda, vagy fordák megállapításánál, megfelel-e az illető forda vizsgajelölt nézete szerint a helyi viszonyoknak, vagy czélszerűbbnek tartaná-e annak megváltoztatását? Ebbeli nézete, szerzett tapasztalati adatai alapján a forda megválasztására általában befolyással bíró tényezők tekintetbe vételével indokolandók.

5. Mire kell vigyázni egy gőzfűrész építésénél erdőgazdasági és általános építészeti szempontból, miből áll a fűrész szerkezete, és mitől függ annak termelő képessége; megjelölve még, hogy az keretenként és havonként mennyi tölgy, vagy fenyő nyers anyagot dolgozhat fel, s hogy abból mennyi tiszta fűrészáru, és köbméterenként mily költséggel termelhető?

6. A hegyes vidékeket hasító kisebb-nagyobb folyóvizek által képzett völgyek oldalai helyenként oly meredek, hogy az erdő letarolása után róluk a víz minden televényföldet, (humust) lemosott és most kopárokká lettek. Ezen kopár oldalak néha szántóföldek, leggyakrabban legelők és rétek felett (1-ső eset), máskor ellenben a közvetlen alattuk folyó víz partjára terjednek (2-ik eset). Tartalmaz-e, és mely rendelkezéseket az erdőtörvény a fenforgó két esetre nézve?

A folyó évi erdőőri szakvizsgák.

I. Budapesten.

Az új erdőtörvény alapján kiadott ministeri utasítás értelmében évenként megtartandó hivatalos erdőőri szakvizsga Budapesten ez idén novemberhó 8-ikától 11-ikéig tartatott meg.

Vizsgáló biztosokul ki voltak küldve: Székely Mihály, akad. tanár, mint a vizsgáló bizottság elnöke, továbbá Horváth Sándor, m. k. al-erdőfelügyelő és Vadászfy Jenő, közalapítványi faraktárgondnok, mint vizsgáló biztosok.

A vizsga letételére 24 folyamodónak adatott engedély, kik közül egy visszalépvén, a vizsgára 23-an jelentek meg. Ezek közül 7 a hercegprimás uradalmain, 5 az alapítványnál, 4 az államkincstárnál, 3 gróf Eszterházy Miklósnál, 1 a felsőges uralkodó család ráczkevei uradalmában, 1 Tisza Lajos ő excellenciájánál, 1 a váczy püspökségnél és 1 Sina Iphigenia bárónénál áll alkalmazásban.

Írásbeli kidolgozásra a következő kérdések adattak fel:

1. kérdés:

Az erdővéd tegyen jelentést előljáró erdészének arról, hogy a felügyeletére bizott erdőn keresztül a szomszéd erdőbirtokos faanyagjainak kihordása végett jogtalanul utat nyitott. Mondja el, hogy miért lenne káros ezen új utnak ottani megtürése. Hozza indítványba, hogy az út hatóságilag betiltassék, s biztonság okáért javasolja azt is, hogy az út ott, a hol az az erdőbe bemegy és abból kivezet, sánczczal és sorompókkal zárandó el. Tegyen számítást, hogy ezen sánczok és sorompók előállítására az ottani ács- és földásó munkabérekhez képest mibe kerülne. Végül, miután már maga az út nyitása által az erdőben jelentékeny kár követtetett el s ennek jövőre is kiható hátrányai vannak, kérje erdészét, hogy ezen károk és hátrányoknak szakértő becsü utján való felvétele iránt a szükséges intézkedéseket megtegye.

2. kérdés:

A tűzifa-vágásban 25 munkás kikészített 1200 méter tűzifát. Ebből 70⁰/₀ hasábfa, 30⁰/₀ pedig dorongfa volt. A hasáb méteréért ki volt alkudva 32 kr., a dorong méteréért pedig 23 kr. Előlegül az összes munkabér $\frac{1}{3}$ -dát kikapták. Bérjegyzék készitendő és küldendő be az erdésznek arról, hogy mennyi előleget kaptak? mennyi járt ki még a munka teljesítésével? mennyi volt összes keresetük együtt véve, és mennyi volt egynek-egynek az osztaléka? Végül mennyi volt egy

munkásnak egy napi keresete, ha a munkát 15 nap alatt végezték?

3. kérdés:

Az erdővéd nagyobb mérvű erdőkárosítás elkövetését fedezi fel. Több vastag és értékes törzset elloptak. Tegyen erről jelentést erdészének. Ugy véli, hogy a szomszéd falu némely lakói voltak a tettesek. Adja elő, hogy miből gyanítja ezt? s mondja el, hogy mikép fog eljárni az ellopott fa felkeresése és a tettesek kipuhatólása ügyében?

A szóbeli kérdéseknél Bedő fő-erdőtanácsos „Erdőőr“ című pályakoszorozott tankönyvének vezérfonalul tartása mellett az erdőőr hivatáskörére nézve legfontosabb erdővédelemre, erdei munkákra és munkavezetésre fektettetett a fősúly, s a vizsgázók legtöbbször feleletéből észrevehető volt, hogy a most említett könyvet sikerrel tanulták, még pedig egy néhány közülök örvendetesen jó sikerrel, s a mellett a gyakorlati szolgálat nyújtotta tanulságok iránt élénk érdeklődéssel voltak.

Egybevetve az írásbeli dolgozatok eredményét a szóbeli feleletekkel, a 23 vizsgajelölt közül az erdőőri szakszolgálatra 5 kitűnően, 6 jól, és 11 kielégítően alkalmasnak találtatott, míg 1 nem állotta meg a vizsgát.

E szerint a vizsgát általában közepes eredményűnek lehet mondani.

A legközelebbi 3 év alatt, a mióta t. i. Budapesten is tartatnak erdőőri szakvizsgák, a vizsgára jelentkezők száma itten évről-évre fokozatosan emelkedett, a mi világos jele azon dicséretes törekvésnek, melylyel az illetők az erdőműszaki szolgálat érdekét és saját előnyüket helyesen és komolyan felfogva, a szükséges szakbeli ismeretek megszerzésére törekszenek; noha épen most ösztönző hatással van az új erdő-törvény azon intézkedése is, hogy a közszolgálatban álló

erdővédek csak azon esetben eskettetnek fel hatóságilag, ha a törvényszabta erdőőri szakvizsgát sikerrel letették s ezt igazolják.

Székelly Mihály.

II. Temesvárt.

Scheint Adolf, m. k. jószág-aligazgató, mint elnök, továbbá alulirott és Spindler Károly, m. k. erdész, mint vizsgabiztosok által, folyó hó 8-án megtartatott az írásbeli, és 9-én a szóbeli erdőőri szakvizsga 28 vizsgajelölttel, és következő eredménnyel:

kitünően alkalmasnak lett nyilatkoztatva	4,
jól	7,
kielégítően	17.

Az írásbeli kérdések a következők voltak:

1. Számolási kérdés: a) Egy háromszög területe kiszámítandó, melynek alapvonala 80 folyó öl, magassága pedig 41 öl és 4 láb.

b) Egy rönkö köbtartalma kiszámítandó köbözési tábla nélkül, melynek hossza 10 méter, és közép átmérője 20 centiméter. A köbtartalom köbméterekben kiszámítandó.

2. Erdővédelmi kérdés. Szerkeztessék erdőőri napló, és abba bejegyeztessék, például:

a) egy ösmeretlen egyén által tett falopás;

b) egy tetten ért ismeretes pásztor marhái által történt legeltetési kár.

3. Erdőhasználati és mivvelési kérdés: Egy egyes lombfászálerdőben kijelölt vágásterület kihasználása öntre van bízva.

A kihasználásnak, tekintettel az erdő természetes uton való felujtására kell történnie, hogyan fog ön eljárni az egyes fatörzsek kijelölésénél, azoknak döntésénél és a faminőség szerinti földolgozásánál?

A vizsga lényegére nézve megjegyzem, hogy a vizsgajelöltek az erdőtörvénynek erdőőrizetre vonatkozó részéből is lettek volna vizsgálándók; azonban az erdőtörvény még új lévén, a vizsgát e tekintetben szigoruan megtartani nem lehetett; hanem azon közvetítő mód nyújtott a vizsgajelölteknek, hogy azok, a kik e tekintetben is előhaladást tettek, a második kérdés megfejtésénél ezt kimutathassák. Nemkülönb a vizsga bevégeztével a vizsgajelöltek figyelmeztetve lettek az erdőtörvénynek megszerzésére és tanulmányozására.

Ugyszinte Bedő Albert, m. k. fő-erdőtanácsos „Erdőőr“-e, mely a vizsga alapjául vétetett, még a métermérték behozatala előtti időből származván,*) mikor még a tizedes törtekkel számítás oly szükséges nem volt, példáit közönséges törttekben adja; tehát erre nézve is azon közvetítő mód alkalmaztatott, hogy az írásbeli első kérdés két részre osztatott, miszerint kivált a kitünőbb vizsgajelölteknek mód adatott közönséges és tizedes törtekkel számításokban készülségük megmutathatására.

A vizsga eredményére nézve észrevételeim ezek:

Az osztályozás mutatja a mult évekbeli vizsgákhoz képest a vizsga örvendetes eredményét, a mennyiben egészen alkalmatlannak egy vizsgajelölt sem találtatott; a mi a mult években szigorral keresztül vitt vizsgáknak nagy részben tulajdonítható.

Továbbá örvendetes eredményt mutat a vizsgajelöltek nagy száma; mert az által, hogy oly szolgálati körökből, honnan eddig vizsgajelöltek nem szoktak előkerülni, azok már jönni kezdenek; és így az idén a mult évekhez hasonlítva a vizsgára kerültek száma megkétszereztetett. Ezt leginkább az új erdőtörvény hatásának lehet tulajdonítani.

*) Ezen könyvből a métermértékre átdolgozott újabb kiadás már 1879-ben megjelent.

Érdekes a vizsgajelöltek szolgálati köreire nézve az összehasonlítás, a mennyiben

Bácskai kincstári szolgálati körből . . . 7,

Pécskai „ „ „ . . . 9,

Temesvári „ „ „ . . . 10,

Csanádi káptalan „ „ . . . 1,

osztrák állam-vaspálya-társulat szolg. köréből 1 egyén került vizsgára; és így a községi, kisebb erdőbirtokosok, sőt még több nagy erdőbirtokos szolgálati köréből még mindig nem mutatkozik vizsgajelölt.

Végre nem csekély előny, a mult évekbeni itteni vizsgákkal összehasonlítva, még az is, hogy már az idén nem kellett románul vizsgázni, hanem csak magyarul és németül; sőt a magyarul vizsgázók az idén nagyobb arányban voltak képviselve, mint a mult években; mert 28 vizsgajelölt közül, 18 magyarul és 10 németül tette le a vizsgát.

Ujsághy Zsigmond,

m. kir. kataszteri erdőbecslési felügyelő.

III. Kassán.

Az erdőőri szakvizsga Kassán, a megyeház termében, f. évi novemberhó 8-án tartatott meg. A vizsgáló bizottságban működtek Kalmár Tivadar, m. kir. erdőmester mint elnök; Véssey Ferencz, kir. al-erdőfelügyelő; Haske Emil, Kassa sz. kir. városi erdőmester mint bizottsági tagok, s Kellner Gusztáv, kir. al-erdőfelügyelő mint póttag. A kassai kir. erdőfelügyelőség részéről, a Kassán tartandó vizsga letételére négy egyén nyert engedélyt, melyek közül egy kincstári, 3 pedig magánszolgálatban áll. Az írásban megfejtendő kérdések a következők voltak:

1. 5 drb 20 cm. h., 50 cm. átmérővel biró,

5 „ 20 m. h., 45 „ „ „

4	„	18	„	„	35	cm.	átmérővel	biró
3	„	18	„	„	30	„	„	„ és
3	„	16	„	„	25	„	„	„

szálfa köbtartalma a segédtáblák segítségével kiszámítandó és megállapítandó annak pénzértéke, ha a 20 m. h. szálfának köbméterenkénti ára 6 frt 50 kr, a 18 m. h. szálfának köbméterenkénti ára 6 frt 20 kr és a 16 m. h. szálfának köbméterenkénti ára 4 frt 80 kr.

2. Jelentés teendő egy erdei szénítésnek havi eredményéről, hogy annak alapján az erdész a bérjegyzéket elkészíthesse.

3. Előljáró erdőgondnokságának írásban jelentés teendő, hogy védkerületének x-nevű erdőrészében pásztorok vigyázatlansága folytán erdőégés támadt, s hogy az az erdővéd részéről tett, s a jelentésben elősorolandó intézkedések daczára mindig tovább terjed, miért is az erdész úr mielőbbi megjelenésre kéretik fel.

A kérdések megoldása után a szóbeli vizsga vette kezdetét, a hol a bizottság a Bedő Albert-féle „Erdőőr“ című pályadíjat nyert munka nyomán tette kérdéseit s leginkább az alaptudományokra, az erdőtenyésztés, erdőhasználat, erdővédelem s az erdőtörvényben foglaltakra lett a főszóly fektetve.

A vizsga délután 6 órakor befejeztetvén, a vizsgáló bizottság az írásbeli, valamint szóbeli feleletek egybevetésével a négy jelölt közül egyet „kitünően“, egyet „jól“ és kettőt „kielégítően“ alkalmasnak ismert el egyhangulag.

A vizsga eredményét tekintve, az a várakozásnak nem felelt meg, mert az oly rengeteg, kerek számban 1 millió holdnyi erdőséggel bíró kerület kiterjedése, a vizsgához küldött s jelentkezett jelöltek számával semmiféle arányban nem áll.

De e miatt nem annyira az erdővédelemmel foglalkozó, s meg nem jelent egyénekre, mint azok közvetlen előljáróira

neheztelünk, mert ez utóbbiak vannak hivatva arra, hogy leendő erdővédeiket úgy elméleti, mint gyakorlati oktatás által az erdőőri szakvizsga letételére előkészítsék, s a vizsga letetésére serkentsék s buzdítsák; annál inkább kérjük a tisztelt szaktársakat, hogy az erdővédi személyzet oktatásával ezentúl tüzetesebben foglalkozni sziveskedjenek, mert az erdőtörvény értelmében 1889. évi juliushó 1-től fogva, a törvény 17. §-ban megnevezett erdőbirtokosok erdeiben erdővéd csak oly egyén lehet, ki az erdőőri szakvizsga történt letételét bizonyítvánnyal tudja igazolni. Ezen idő beálltával úgy az erdőbirtokos érdekében lesz vizsgázott erdővédekkel birni, mint az erdővéd előnyére fog szolgálni, ha a vizsgát már jó eleve, jó sikerrel letette.

Azért oktassuk s tanítsuk védszemélyzetünket s ne riadjunk vissza az oktatással járó aránylag csekély fáradságtól, hisz nem az egyes egyén, de szakunk érdekében működünk, ha jóra való s értelmes erdővédeket nevelünk, s ott, hol szakunk s az erdő érdekét mozdíthatjuk elő, ott kötelességünk összes erőnket a szent czélnak feláldozni. *Véssey.*

IV. Ungvárt.

A f. évi erdőőri szakvizsga Ungvárt e hó 8—9. és 10-én tartatott meg; a vizsgálóbizottságban működtek: Rónai Antal, m. k. fő-erdőmester mint elnök, Belházy Jenő, m. k. főerdész és Tomcsányi Gyula, m. k. erdőfogalmazó mint bizottsági tagok.

A vizsga letétele megengedettett 7 jelöltnek, ezek közül 6 az ungvári kincstári uradalom szolgálatában áll, 1 magán-szolgálatból való.

Az írásbeli vizsga tárgyát a következő kérdések megfejtése képezte:

1. Kupok, hengerek és hasábok köbtartalmának kiszámítása, részint adott, részint szabad tetszés szerint választandó méretek alapján.

2. Jelentéstétel egy erdőnek rovarok által történt megszállása következtében szükségessé vált intézkedések fogantatásáról.

3. Előadása annak, hogy hányféle üzemmódot különböztetünk meg, hol alkalmazzuk a szálerdőüzemet, és miben áll a szálerdőképen kezelt erdők felújítása?

A szóbeli vizsgánál különös súly lett fektetve a tizedes törtékkeli bánásmódra, és az új mértékrendszer alkalmazására, továbbá az erdőőr ügyköréhez tartozó üzemi és erdőtenyésztési munkálatokra.

A vizsga eredménye a következő lett: kitűnően alkalmasnak találtatott 1, jól 2, kielégítően 3, alkalmatlannak 1 jelölt.

Ezen eredmény a megelőző évekéhez képest egyáltalán nem mondható kedvezőnek, és nem válnék becsületére az ungvári m. k. főerdőhivatalnál már két év óta fennálló erdőőri szakoktatásnak, ha említés nélkül hagynók, hogy a vizsgázottak közül csak ketten részesültek az oktatásban, mint pld.: a „kitűnő“ és az egyik „jó“ osztályt kapott egyén, és hogy ezen kívül még 4 fiatal kincstári munkafelügyelő is tanítattott, kik azonban azért, mert a törvényszerű 24-ik életévet még nem töltötték be, a vizsga letételéhez az illetékes kir. erdőfelügyelőségtől nem kapták meg az engedélyt.

Miután azonban a m. k. főerdőhivatal a maga részéről a szakoktatás érdekében a szükséges áldozatokat meghozta, jogában is állott a fölött meggyőződni, hogy a letett tanévben ezen intézmény mi eredményt szült? E célból a szabályszerű szakvizsga befejezte után az utóbb említett munkafelügyelők a tisztán itteni kincst. tisztviselőkből álló bizottság által megvizsgáltattak, és találtatott, hogy a vizsgázottak, — egynek kivételével — nagyon kielégítő előmenetelt tettek.

Tomcsányi.

V. Szombathelyen.

F. évi novemberhó 8., 9. és 10-én Szombathelyen megtartott erdőőri szakvizsgán a bizottság Bothó Imre fő-erdőmesterből, mint elnök; Kabina János, m. k. kataszteri erdőbecslési felügyelő- és Ságghy Kálmán, m. k. al-erdőfelügyelőből állott. A vizsgálatra a kir. erdőfelügyelőségtől tizen nyertek engedélyt, kik mindannyian megjelentek.

Az írásbeli vizsgára a bizottság által egyetértőleg Bedő „Erdőőr“ című szakkönyvéből, a következő három kérdés tüzetett ki:

1. Mi a vetény vagy csemetekert, és mi a faiskola, hol válaszszuk a veténykert és faiskola helyét, mily nagy legyen a veténykert, s hogyan műveljük meg a veténykert és faiskola földjét?

2. Az erdőhasználat szempontjából, mikor és mely sorrendben tanácsos a fákat levágni; milyen fa alkalmas épületfának, és melyek a használtabb épületfa-választékok?

3. Az erdőégésnek hányféle nemét különböztetjük meg, miképen lehet a futó, vagy alomtűzet eloltani és mit kell általában az erdőégésekről megjegyeznünk?

A fentebbi kérdéseket egy „kitünően“, hárman „jól“ és hat „kielégítően“ fejtette meg.

Az írásbeli vizsgaeredményénél még jobban sikerült a 9-én és 10-én megtartott szóbeli; miután azon kettő „kitünő“ eredménnyel, három „jó“ eredménnyel és öt „kielégítő“ eredménnyel képesítettett.

Az elért eredmény valóban várakozáson felüli volt, s a jövőre nézve csakugyan nem marad egyéb óhajtani való, mint-hogy lehetőleg még számosabban legyenek a vizsgálatra jelentkezők, s iparkodjanak szintoly eredményt felmutatni, mint az idei volt!

Ságghy Kálmán,

m. kir. al-erdőfelügyelő.

VI. Máramaros-Szigeten.

Az idei erdőőri szakvizsga Máramaros-Szigeten folyó évi novemberhó 8., 9. és 10-én tartatott meg Bikkal Nándor, m. k. erdőtanácsos és hely. erdőigazgató elnökle, idősb Csasz-kóczy Mihály és Várjon Géza, m. k. erdőmesterek mint bizottsági tagok közreműködése mellett.

A vizsgához 15-en jelentkeztek, s mindannyian a kincstár szolgálatában állanak.

Az írásbeli vizsgánál a következő kérdések adtak fel:

1. Nagyobb vágatok beerdősítése szempontjából, hol és mikép neveljük a szükséges csemetéket, és mire kell ügyelnünk, hogy azok erőteljesen fejlődhessenek.

2. Erdők kihasználása alkalmából a szálfák döntési, hántási, lebocsátási, erdei rakpartra való vontatási és felrakásolási munkálatok a 30 centiméterig terjedő közép átmérőjű szálfáknál hosszkülönbség nélkül köbméterenként 60 kr, a 30 centiméteren felüli átmérőjű szálfánál pedig köbméterenként 1 frt 10 krjával lettek árlejtés útján kiadva. Mi fizetendő a vállalkozónak, ha az

560	darab	23	centim.	vastag	12	méter	hosszu,
450	"	28	"	"	14	"	"
380	"	35	"	"	18	"	és
290	"	41	"	"	20	"	"

szálfát, fennebiek szerint helyesen előkészítve, az erdőbirtokosnak szabályszerűen átadott.

3. Tilalom alatt álló erdőbeni legeltetés esetében, mely eljárást kell a kihágóval szemben követnünk.

A szóbeli jó részt a gyakorlatból meritett kérdések azon körön belül mozogtak, melyek az erdőszeti műszaki személyzet hasznavehetőségének megítélésére szükségesek.

A vizsgára jelentkezett 15 jelölt közül 3 kitűnően alkalmasnak, 3 jól alkalmasnak és 7 kielégítően alkalmasnak talál-

tatott, míg ellenben 2 készültsége miatt a vizsgát meg nem állotta.

Habár a vizsgázottak majdan kivétel nélkül a számtani műveletekben aránylag a legtöbb gyakorlottságot fejtették ki, az eredmény ennek daczára a mult évihez képest határozottan hanyatlást mutat, minek oka talán az illető egyének tulajdonságos elfoglaltságában rejlik.

VII. Kolozsvarótt.

A kolozsvári erdőőri szakvizsga a nagyméltóságú m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelmi ministerium folyó évi október 26-ról 33.028. szám alatt kelt rendelete folytán, folyó év november 8-án és arra következő két napon tartatott meg.

Közreműködtek mint vizsgáló biztosok Girsik János osztálytanácsos elnöklete alatt Scholtz Arnold erdőmester és Héczey Lajos kir. al-erdőfelügyelő.

A vizsga letételére való engedélyért 12, kincstári szolgálatban álló erdővéd folyamodott, de azok közül csak tizen nyerték ki az engedélyt, a mennyiben egyik csak 23 éves, a másik pedig az előirt 3 évi erdészeti gyakorlati szolgálatot beigazolni képes nem vala.

Jelentkeztek pedig: Fogarasról négyen, Topánfalváról négyen, Kolozsvárról illetve Gyaluból hárman és a szászsebesi kerületből egy egyén.

A feladott írásbeli kérdések következők:

Első kérdés:

Tegyen pagonygondnokának kimerítő jelentést önre bizott csemeteültetés első heti eredményéről; részletezze jelentésében a beültetett tér hosszát, szélességét, annak térfogatát, az elültetett csemeték korát, kötelék nemét, egymástóli távolságát, hány csemete lett holdanként és egészben felhasználva, hány napszámos és minő napszámber mellett vitetett végbe az egész

ültetés, és mennyibe került a csemeték értékének betudása nélkül egy holdnak beerdősülése?

Második kérdés:

Ön egy szomszédos oly védkerület felülvizsgálatával lett megbizva, melyben állítólag sok be nem jelentett erdőkárosítás és irtás észlelhető. Mikép fogja a szükséges nyomozásokat véghez vinni? és tegyen kimerítő jelentést pagonygondnokának ebbeli eljárásáról; felsorolván abban az észlelteket, és írja le a természetben felmért vitások hosszát, szélességét, illetve észlelt méreteket és számítsa ki azok térfogatát; végül adjon az észleltekről általános véleményt.

Harmadik kérdés:

Az erdőkárosítási esetek feljegyzésére vezetendő napló mely rovatokat tartalmaz, bevezetvén egyszersmind a megjelölendő rovatokba egy tetszés szerint választandó erdőkárosítási esetet minden mellék körülményeivel együtt.

A szóbeli vizsgánál az „Erdőőr“ tanát vezérfonalul véve, kiváló súly lett: a gyakorlatra, a felujuló kezelésre, szállításra és erdővédelmi mozzanatokra fektetve.

Az írásbeli és szóbeli eredmények egybevetésével: egyik kitünően, 6 jól és 3 kielégítően alkalmasnak minősítettett. Általában véve a megejtett vizsga sikeresnek, sőt kitünőnek jelezhető, a mennyiben a jelentkezők a nagy szorgalom tanúsítása mellett, a tantárgyak szellemét kellően felfogva, helyes fogalommal és szakavatottan jeles feleleteket adtak.

Ez alkalomból említés nélkül nem hagyható az erdélyi pagonygondnokok által tanúsított ama buzgalmuk, hogy felfogva az ügy fontosságát, üres idejüket e nemes czélnak szentelve, a szakszerű oktatás körül egész odaadással foglalkoztak, és ez által a hazai erdőszet elismerését kiérdemelték.

G.